

2024-1

11. oktober 2024

All. nr./brevnr.:

2023-907-0003-2

Sull./sagsbeh.: MH

Anvisning af personalebolig ikke i overensstemmelse med god forvaltningsskik

En borger klagede i 2023 til ombudsmanden over, at Kommuneqarfik Sermersooq havde stillet en bolig til rådighed som en del af kommunens besættelse af en stilling i kommunen, uanset, at kommunen i stillingsopslaget havde opslået stillingen uden mulighed for anvisning af bolig.

På baggrund af borgerens klage valgte ombudsmanden at iværksætte en undersøgelse af egen drift.

Ombudsmanden konkluderede, at det ikke var i overensstemmelse med god forvaltningsskik, at Kommuneqarfik Sermersooq efter forhandling anviste en ansøger en bolig, selvom stillingen var opslået uden mulighed for anvisning af bolig, da et væsentligt vilkår for besættelse af stillingen dermed var misvisende.

Det fandt ombudsmanden beklageligt.

Det var ombudsmandens opfattelse, at det havde været bedst stemmende med god forvaltningsskik, hvis Kommuneqarfik Sermersooq havde genopslået stillingen, da det stod klart, at kommunen ikke kunne besætte den pågældende stilling, uden samtidig at tilbyde den udvalgte ansøger en bolig.

Kommuneqarfik Sermersooq oplyste i sin udtalelse til ombudsmanden, at kommunen mente, at det er vigtigt, at den bedst kvalificerede ansøger ansættes, og at der er transparens omkring ansættelser i offentlige myndigheder.

Ombudsmanden tog på den baggrund Kommuneqarfik Sermersooqs udtalelse til efterretning, og afsluttede sin behandling af sagen.

(Udtalelse af 11. oktober 2024, j.nr. 2023-907-0003)

Jeg udtaler herefter:

1. Hvad har jeg undersøgt?

1.1. Jeg har ved min behandling af sagen valgt at forholde mig til, at kommunen har stillet en bolig til rådighed som en del af kommunens besættelse af en stilling i kommunen, uanset, at kommunen i stillingsopslaget havde opslået stillingen uden mulighed for anvisning af bolig.

Jeg bemærker, at jeg ikke har forholdt mig til de overenskomstmæssige forhold i sagen, da kerneområdet for min virksomhed er at påse, at den offentlige forvaltning overholder de offentligretlige regler. Uden for kerneområdet falder derfor som udgangspunkt det arbejdsretlige område, der typisk er karakteriseret ved at være reguleret af aftaler.

Jeg bemærker endelig, at jeg ikke har forholdt mig til kommunens udøvelse af skøn ved kommunens udvælgelse af den ansøger, som kommunen valgte til at besætte stillingen.

Jeg har rejst denne sag af egen drift. Jeg henviser herved til § 15, stk. 1, i inatsisartutlov nr. 7 af 1. juni 2017 om Ombudsmanden for Inatsisartut, hvorefter ombudsmanden af egen drift kan tage en sag op til undersøgelse.

1.2. Jeg har flere steder i min udtalelse taget udgangspunkt i dansk litteratur, i det omfang jeg ikke selv tidligere har haft lejlighed til at beskæftige mig

med tilsvarende problemstillinger. Det skyldes, at retsgrundlaget i Grønland i det væsentligste er identisk med retsgrundlaget i Danmark.

Min udtalelse er opbygget således:

- Afsnit 2: Sagen kort
- Afsnit 3: Retsgrundlaget
- Afsnit 4: Kommunens synspunkt
- Afsnit 5: Min vurdering

Jeg bemærker, at der følger en sagsfremstilling efter min udtalelse.

2. Sagen kort

Ved henvendelse af 29. december 2022 klagede en borger til mig over, at kommunen havde stillet en bolig til rådighed ved besættelsen af en stilling ved kommunen, uanset, at kommunen havde opslået stillingen uden mulighed for anvisning af bolig.

Af stillingsopslaget fremgik blandt andet:

”Bolig:

Der kan ikke tilbydes bolig til stillingen.

Såfremt en ansøger allerede har personalebolig gennem ansættelse i Kommunen, bibeholdes ret til anviste personalebolig.”

Jeg oversendte herefter den 23. januar 2023 borgerens klage til kommunen og bad kommunen om at besvare borgerens klage.

Kommunen besvarede ved brev af 7. marts 2023 borgerens klage.

Ved henvendelse af 20. marts 2023 klagede borgeren på ny til mig, denne gang over kommunens brev af 7. marts 2023.

Ved brev af 14. april 2023 bad jeg kommunen om samtlige akter samt en udtalelse til sagen.

Jeg modtog den 22. maj 2023 sagens akter og en udtalelse dateret den 11. maj 2023 fra kommunen.

Den 27. november 2023 meddelte jeg imidlertid borgeren, at jeg ikke kunne fortsætte den undersøgelse, som jeg indledte på grundlag af borgerens klage, idet det var min vurdering, at borgeren havde klaget over forhold, som borgeren ikke havde partsstatus i, og som borgeren ikke havde nogen nærmere juridisk interesse i. Jeg valgte dog samtidig at indlede en undersøgelse af egen drift.

3. Retsgrundlag

3.1. Offentlige ansættelser

Offentlige ansættelser adskiller sig fra de almindelige private ansættelser, da offentlige ansættelser ikke blot reguleres af et ansættelsesretligt regelsæt, men også reguleres af forvaltningsretten og almindelige forvaltningsretlige grundsætninger. Med andre ord skal offentlige myndigheder ved deres ansættelse af medarbejdere også iagttage de regler, som gælder for udøvelsen af offentlig myndighed.

Ansættelse sker på baggrund af de ansættelsesretlige regler, som udgangspunkt efter arbejdsgiverens frie skøn, dog under iagttagelse af både lovgivning og forvaltningsretlige principper såsom lighedsgrundsætningen, magtfordrejlslæren og lign. Det afgørende i offentlige ansættelser er, at den, der ansættes, ud fra et samlet skøn er den bedst kvalificerede. Dette indebærer, at en offentlig myndighed skal udøve sit skøn for udvælgelse af den foretrukne kandidat til stillingen på et sagligt grundlag, således at der ikke sker direkte eller indirekte forskelsbehandling blandt ansøgerne.

Heri udledes i almindelighed blandt andet, at en offentlig myndighed er forpligtet til at opslå en stilling offentligt, for herigennem at søge stillingen besat med den bedst kvalificerede ansøger.

Jeg henviser til Oluf Emborg og Peer Schaumburg-Müller, "Offentlig arbejdsret" (2010), 2. udgave, s. 119-122.

3.2. God forvaltningsskik

God forvaltningsskik er kort sagt uskrevne regler og principper for, hvordan offentlige myndigheder, som f.eks. en kommune, bør behandle borgerne.

Ifølge god forvaltningsskik bør en myndighed handle på en sådan måde, at det styrker borgernes tillid til de offentlige myndigheder. Borgerne skal kunne have tillid til, at en myndighed altid vil handle sagligt, objektivt og korrekt.

Principperne om god forvaltningsskik gælder ud over de krav, der følger af lovgivningen.

Jeg henviser til den generelle forvaltningsretlige litteratur, herunder især Niels Fenger, "Forvaltningsret", 1. udgave (2018), s. 673-687.

For yderligere information om god forvaltningsskik henviser jeg i øvrigt til afsnit 1 i min myndighedsguide, som kan findes på min hjemmeside www.ombudsmand.gl.

4. Kommunens synspunkt

Kommunen har i udtalelsen til mig dateret den 11. maj 2023 blandt andet fremført følgende:

"[...]

Indledende bemærkninger

Kommuneqarfik Sermersooq er opmærksom på, at det er vigtigt, at stillinger i en offentlig forvaltning offentliggøres ved stillingsopslag.

Kommunen henholder sig blandt andet til Karsten Revsbech, Forvaltningspersonale, 4. udgave (2019) side 23, hvor forfatteren blandt andet skriver følgende:

Besættelse af stillinger indenfor den offentlige forvaltning skal normalt ske efter offentligt opslag. Dette krav har formentlig karakter af en retsgrundsætning, der er dannet af administrativ praksis ud fra forholdets natur. Det er nærliggende, at forholdets natur må tilsige, at forvaltningens stillinger skal besættes efter opslag, fordi det sikrer den offentlige interesse i en saglig besættelse af den enkelte stilling, idet forvaltningen får mulighed for at ansætte den bedst kvalificerede blandt de personer, der måtte ønske at indtræde i stillingen. I sammenhæng hermed sikrer offentligt opslag, at den interesserede offentlighed får kendskab til at der er ledige stillinger.

Ombudsmanden i Danmark har ved flere lejligheder udtrykt samme opfattelse af retsstillingen – se herved blandt andet FOB 2006.578, FOB 2010-20-4 og senest FOB 2022-1, hvor ombudsmanden blandt andet skriver følgende:

Ved ansættelser i det offentlige er ansættelsesmyndigheden forpligtet til at søge stillingen besat med den ansøger, der efter en samlet vurdering må anses for bedst kvalificeret. I den forbindelse kan offentligt opslag sikre, at den interesserede offentlighed får kendskab til, at der er ledige stillinger.

Kommuneqarfik Sermersooq er, ved ansættelse af personer i kommunen, meget opmærksomme på den beskrevne retsgrundsætning og tilslutter sig fuldt ud både indholdet og formålet med denne.

Det er vigtigt, at den bedst kvalificerede ansøger ansættes, og det er også vigtigt, at der er transparens omkring ansættelser i offentlige myndigheder.

Kommuneqarfik Sermersooq er videre opmærksom på, at de ansættelsesvilkår der beskrives i stillingsopslag, kan have betydning for hvem der vælger at søge stillingen og hvor mange der vælger at søge stillingen.

Et af disse ansættelsesvilkår, er om der tilbydes bolig til stillingen.

For at sikre bredest mulig interesse for stillingen, kunne det være hensigtsmæssigt, hvis spørgsmål om bolig kunne beskrives således: *Der vil efter omstændighederne kunne stilles bolig til rådighed* eller tilsvarende formulering der hverken forpligter kommunen til at tildele en personalebolig eller udelukker dette.

Denne fremgangsmåde er imidlertid som hovedregel ikke en mulighed ved ansættelser der er dækket af overenskomst.

[...]

Kommuneqarfik Sermersooq vurderer, at kommunen som hovedregel vil opnå flest ansøgninger ved opslag af stillinger når der tilbydes bolig.

Kommunen råder imidlertid over et begrænset antal personaleboliger og det er derfor ikke hovedreglen, at der kan tilbydes bolig ved nyansættelser. Efter kommunens interne regler kan der ikke annonceres med bolig, hvis dette ikke godkendes af forvaltningsdirektøren på det pågældende.

I det konkrete stillingsopslag, er der i overensstemmelse med hovedreglen, annonceret uden bolig.

Kommunen anser, at kommunen (i øvrigt) er berettiget til at tildele ansatte en personalebolig, hvis dette kan forenes med retsgrundsætningen om saglighed og retsgrundsætningen om lighed.

Ombudsmandens spørgsmål

2.1:

Et stillingsopslag uden mulighed for anvisning af personalebolig er ikke fuldt ud retvisende når kommunen i den konkrete sag, efter forhandlinger, har anvist en personalebolig til en kandidat.

Kommunen tillader sig imidlertid at henlede opmærksomheden på FOB 2077-117.

Her blev en socialrådgiver, efter en ansættelsessamtale, indstillet sin stilling som pædagogisk assistent til en af kriminalforsorgens pensioner, men fik afslag på ansættelse. Direktoratet for kriminalforsorgen undlod at vurdere om den pågældende ansøger var den bedst kvalificerede, fordi ansøgeren som socialrådgiver faldt udenfor stillingsopslags målgruppe.

Ombudsmanden kritiserede, at direktoratet undlod dette, fordi man derved afskar den afvejning som retsgrundsætningen om ansættelse af den bedst kvalificerede forudsætter.

I nærværende sag fandt et enigt ansættelsesudvalg, at den pågældende ansøger var bedst kvalificeret og hvis den pågældende ansøger ikke var blevet ansat, var genopslag formentlig nødvendigt med risiko for at den pågældende kandidat ikke havde genansøgt og med risiko for at der ikke var andre (nye) ansøgere med tilsvarende kvalifikationer.

Ud fra grundsætningen om at ansætte den bedst kvalificerede, valgte kommunen derfor at tildele den pågældende en bolig, idet det var en forudsætning for ansættelsen.

2.2:

Spørgsmålet er besvaret ovenfor under spørgsmål 2.1.

[...]

2.4:

Kommunen vurderer ikke, at det er almindelig praksis i kommunen, at stillinger opslås med anførelse af at der ikke anvises bolig, for derefter, efter individuel forhandling, alligevel at tilbyde en anvist personalebolig. Kommunen anser, at dette er undtagen.

[...]”

5. Min vurdering

Som beskrevet i afsnit 3 ovenover, er en offentlig myndighed, som f.eks. en kommune, forpligtet til at opslå en stilling offentligt for at søge stillingen besat med den bedst kvalificerede ansøger.

Ifølge god forvaltningsskik, skal borgerne ligeledes altid kunne have tillid til, at en offentlig myndighed handler sagligt, objektivt og korrekt.

En del af denne tillid til offentlige myndigheder beror efter min opfattelse på myndighedens transparens i sin adfærd overfor borgerne.

En offentlig myndighed i vidt omfang frit stillet i udvælgelsen af en lang række hensyn og betingelser for den stilling, som myndigheden ønsker at få besat. Myndighedens mulighed for at tiltrække kvalificerede ansøgere beror i høj grad på de (ofte overenskomstfastsatte) vilkår og goder, som myndigheden kan tilbyde potentielle ansøgere.

Når myndigheden herefter opslår stillingen ledig, er myndigheden ud fra hensynet til borgernes tillid til en objektiv udvælgelse blandt de modtagne ansøgere, bundet til de valg myndigheden foretog i forbindelse med stillingsopslaget.

Henset til boligsituationen i Grønland, er det min opfattelse, at en myndighed er bundet af sit valg i et givent stillingsopslag med hensyn til anvisning af bolig eller afvisning af en sådan mulighed. Anvisning af en mulig bolig er efter min opfattelse et gode på lige fod med løn, pension, eventuel fri telefon, internet m.v.

Et stillingsopslag, som ikke angiver mulighed for at anvise bolig, men hvor myndigheden efter forhandling med en konkret kandidat alligevel anviser bolig, er efter min vurdering derfor et brud på iagttagelse af disse hensyn, og dermed ikke i overensstemmelse med god forvaltningsskik.

Jeg lægger i den forbindelse vægt på, at myndigheden ikke på lige fod har sikret potentielle ansøgere for hvem boligtildeling kunne have særlig betydning, idet eventuelle potentielle ansøgere derved ikke har haft mulighed for at gøre sig bekendt med de væsentlige grundlag for ansættelse.

Jeg finder dermed, at det ikke var i overensstemmelse med god forvaltningsskik, at kommunen anviste en ansøger en bolig, uanset, at stillingen var opslået uden mulighed for anvisning af bolig, da et væsentligt vilkår for stillingen dermed var misvisende.

Det finder jeg beklageligt.

Det er min opfattelse, at det havde været bedst stemmende med god forvaltningsskik, såfremt kommunen havde genopslået stillingen, da det stod klart, at kommunen ikke kunne besætte den pågældende stilling, uden samtidig at tilbyde bolig.

Jeg har noteret mig, at kommunen i sin udtalelse af 11. maj 2023 til mig blandt andet har oplyst, at kommunen mener, at det er vigtigt, at den bedst kvalificerede ansøger ansættes, og at der er transparens omkring ansættelser i offentlige myndigheder.

Jeg tager kommunens udtalelse til efterretning, og foretager mig på den baggrund ikke yderligere i sagen.

Jeg har orienteret borgeren om min udtalelse.

Nærværende udtalelse vil blive offentliggjort på min hjemmeside og omtalt i min beretning for 2024.

Jeg foretager mig herefter ikke mere i sagen.

SAGSFREMSTILLING

Ved henvendelse af 29. december 2022 klagede en borger til mit embede over, at kommunen havde stillet en bolig til rådighed ved besættelsen af en stilling ved kommunen, uanset, at kommunen havde opslået stillingen uden mulighed for anvisning af bolig.

Af stillingsopslaget fremgik blandt andet:

”Bolig:

Der kan ikke tilbydes bolig til stillingen.

Såfremt en ansøger allerede har personalebolig gennem ansættelse i Kommunen, bibeholdes ret til anviste personalebolig.”

Jeg oversendte herefter den 23. januar 2023 borgerens klage til kommunen og bad kommunen om at besvare borgerens klage.

Kommunen besvarede ved brev af 7. marts 2023 borgerens klage. Af kommunens svar fremgik blandt andet:

” Stillingen [...] blev opslået uden tjenestebolig. Det forhold, at stillingen var opslået uden personalebolig medfører ikke, at kommunen var afskåret fra at besætte stilling med personalebolig. Det beror således på en konkret vurdering om der ved besættelse af en ledig stilling skal anvises personalebolig. Som led i forhandlingerne [...] blev det besluttet, at der til stillingen [...] skulle anvises personalebolig.

Kommuneqarfik Sermersooq lagde herved vægt på, at et enigt ansættelsesudvalg anså [...] som den bedst kvalificerede til stillingen [...] og indstillede [...] til ansættelse. Det var Kommuneqarfik Sermersooqs vurdering, at det var nødvendigt at stille personalebolig til rådighed for at sikre ansættelse af [...] i stillingen [...].”

Ved henvendelse af 20. marts 2023 klagede borgeren på ny til mig, denne gang over kommunens brev af 7. marts 2023. Af borgerens klage fremgik:

”Jeg er ikke tilfreds med Kommuneqarfik Sermersooq’ svar. Jeg mener at det er tilsidesættelse af gode forvaltningsskik. Der står nemlig at der er ingen bolig til rådighed, men gav en udefra kommunen som de ansætter en bolig til rådighed. Der er sikkert flere som kunne have søgt stillingen, hvis der står at der er bolig til rådighed. De fik ingen mulighed til at

søge stillingen da den ikke har bolig til rådighed. For gode forvaltningsskik' skyld burde man lave genopslag, så alle kan have samme mulighed til at søge stillingen.”

Ved brev af 14. april 2023 bad jeg kommunen om samtlige akter samt en udtalelse til sagen. I mit brev bad jeg ligeledes kommunen om at redegøre for følgende forhold:

2.1. Kommunen bedes redegøre for, hvorvidt kommunen mener, at et stillingsopslag opslået uden mulighed for anvisning af personalebolig er retvisende, når kommunen i den konkrete sag – efter forhandling – har anvist en personalebolig til en kandidat.

2.2. Kommunen bedes redegøre for, hvorvidt kommunen overvejede at genopslå stillingen, da det stod kommunen klart, at stillingen ikke kunne besættes uden anvisning af personalebolig.

[...]

2.4. Er det almindelig praksis i kommunen, at stillinger opslås med anførelse af, at stillingen opslås uden mulighed for anvisning af personalebolig, selvom kommunen vurderer, at der for en konkret kandidat vil være mulighed for – efter individuel forhandling – at få anvist personalebolig?”

Jeg modtog den 22. maj 2023 sagens akter og en udtalelse dateret den 11. maj 2023 fra kommunen.

Af kommunens udtalelse af 11. maj 2023 fremgår blandt andet:

“[...]

Indledende bemærkninger

Kommuneqarfik Sermersooq er opmærksom på, at det er vigtigt, at stillinger i en offentlig forvaltning offentliggøres ved stillingsopslag.

Kommunen henholder sig blandt andet til Karsten Revsbech, Forvaltningspersonale, 4. udgave (2019) side 23, hvor forfatteren blandt andet skriver følgende:

Besættelse af stillinger indenfor den offentlige forvaltning skal normalt ske efter offentligt opslag. Dette krav har formentlig karakter af en retsgrundsætning, der er dannet af administrativ praksis ud fra forholdets natur. Det er nærliggende,

at forholdets natur må tilsige, at forvaltningens stillinger skal besættes efter opslag, fordi det sikrer den offentlige interesse i en saglig besættelse af den enkelte stilling, idet forvaltningen får mulighed for at ansætte den bedst kvalificerede blandt de personer, der måtte ønske at indtræde i stillingen. I sammenhæng hermed sikrer offentligt opslag, at den interesserede offentlighed får kendskab til at der er ledige stillinger.

Ombudsmanden i Danmark har ved flere lejligheder udtrykt samme opfattelse af retsstillingen – se herved blandt andet FOB 2006.578, FOB 2010-20-4 og senest FOB 2022-1, hvor ombudsmanden blandt andet skriver følgende:

Ved ansættelser i det offentlige er ansættelsesmyndigheden forpligtet til at søge stillingen besat med den ansøger, der efter en samlet vurdering må anses for bedst kvalificeret. I den forbindelse kan offentligt opslag sikre, at den interesserede offentlighed får kendskab til, at der er ledige stillinger.

Kommuneqarfik Sermersooq er, ved ansættelse af personer i kommunen, meget opmærksomme på den beskrevne retsgrundsætning og tilslutter sig fuldt ud både indholdet og formålet med denne.

Det er vigtigt, at den bedst kvalificerede ansøger ansættes, og det er også vigtigt, at der er transparens omkring ansættelser i offentlige myndigheder.

Kommuneqarfik Sermersooq er videre opmærksom på, at de ansættelsesvilkår der beskrives i stillingsopslag, kan have betydning for hvem der vælger at søge stillingen og hvor mange der vælger at søge stillingen.

Et af disse ansættelsesvilkår, er om der tilbydes bolig til stillingen.

For at sikre bredest mulig interesse for stillingen, kunne det være hensigtsmæssigt, hvis spørgsmål om bolig kunne beskrives således: *Der vil efter omstændighederne kunne stilles bolig til rådighed* eller tilsvarende formulering der hverken forpligter kommunen til at tildele en personalebolig eller udelukker dette.

Denne fremgangsmåde er imidlertid som hovedregel ikke en mulighed ved ansættelser der er dækket af overenskomst.

[...]

Kommuneqarfik Sermersooq vurderer, at kommunen som hovedregel vil opnå flest ansøgninger ved opslag af stillinger når der tilbydes bolig.

Kommunen råder imidlertid over et begrænset antal personaleboliger og det er derfor ikke hovedreglen, at der kan tilbydes bolig ved nyansættelser. Efter kommunens interne regler kan der ikke annonceres med bolig, hvis dette ikke godkendes af forvaltningsdirektøren på det pågældende.

I det konkrete stillingsopslag, er der i overensstemmelse med hovedreglen, annonceret uden bolig.

Kommunen anser, at kommunen (i øvrigt) er berettiget til at tildele ansatte en personalebolig, hvis dette kan forenes med retsgrundsætningen om saglighed og retsgrundsætningen om lighed.

Ombudsmandens spørgsmål

2.1:

Et stillingsopslag uden mulighed for anvisning af personalebolig er ikke fuldt ud retvisende når kommunen i den konkrete sag, efter forhandlinger, har anvist en personalebolig til en kandidat.

Kommunen tillader sig imidlertid at henlede opmærksomheden på FOB 2077-117.

Her blev en socialrådgiver, efter en ansættelsessamtale, indstillet sin stilling som pædagogisk assistent til en af kriminalforsorgens pensioner, men fik afslag på ansættelse. Direktoratet for kriminalforsorgen undlod at vurdere om den pågældende ansøger var den bedst kvalificerede, fordi ansøgeren som socialrådgiver faldt udenfor stillingsopslags målgruppe.

Ombudsmanden kritiserede, at direktoratet undlod dette, fordi man derved afskar den afvejning som retsgrundsætningen om ansættelse af den bedst kvalificerede forudsætter.

I nærværende sag fandt et enigt ansættelsesudvalg, at den pågældende ansøger var bedst kvalificeret og hvis den pågældende ansøger ikke var blevet ansat, var genopslag formentlig nødvendigt med risiko for at den pågældende kandidat ikke havde genansøgt og med risiko for at der ikke var andre (nye) ansøgere med tilsvarende kvalifikationer.

Ud fra grundsætningen om at ansætte den bedst kvalificerede, valgte kommunen derfor at tildele den pågældende en bolig, idet det var en forudsætning for ansættelsen.

2.2:

Spørgsmålet er besvaret ovenfor under spørgsmål 2.1.

[...]

2.4:

Kommunen vurderer ikke, at det er almindelig praksis i kommunen, at stillinger opslås med anførelse af at der ikke anvises bolig, for derefter, efter individuel forhandling, alligevel at tilbyde en anvist personalebolig. Kommunen anser, at dette er undtagen.

[...]”

Den 27. november 2023 meddelte jeg borgeren, at jeg ikke kunne fortsætte den undersøgelse, som jeg indledte på grundlag af borgerens klage, idet det er min vurdering, at borgeren klager over forhold, som borgeren ikke har partsstatus i, og som borgeren ikke har nærmere juridisk interesse i. Jeg valgte dog samtidig at indlede en undersøgelse af egen drift.